

На други день утромъ рано,
Сына донесохъ.
Донесохъ мъртвѣ снагъ
А душіа му нѣма!
Окървавены му дрехи,
И кошуля чърна;...
Видохъ снагъ, видохъ главъ
На двѣ половины,
И продупнаты му видохъ
Мъртвы, млада гърды.
Видохъ, паднахъ я на него,
Замръхъ я надъ него;
Го прегърнахъ и примръла
Лежехъ я на него,
Полужива, полумъртва
Цѣль день и ноцъ цѣлъ...
Клеты съззы, врезы съззы
Сосѣмъ не помагътъ,
Не помогнахъ му съззы
Не воскреснахъ го.
Станахъ, млада, като луда
Измыхъ мъртвѣ снагъ,
Измыхъ снагъ, измыхъ раны
Сына си промѣнихъ,
И завързахъ на глава му
Двѣте половины,
Нихъ обвихъ я съ бѣлъ кърпъ
Бѣлъ, коприненъ
Облѣкохъ го въ бѣлъ ризъ
Новы, чисти дрехи.
Па го спрострехъ по-средъ къщи
Сѣднахъ да го тѣжамъ;
Тѣжамъ, плачамъ, космы корнамъ,
Пърстите си кършамъ;
Биямъ себе и по главъ
И по слабы гърды
Държехъ него у дома си